

Az Európai Unió támogatásával.

Erasmus+ 2024, Csíkszereda Projekthét

Beszámoló

2024. 09. 29. – Hosszú még az út

Eljött az idő, hogy iskolánk részt vegyen az első tanulmányi kiránduláson, amelynek helyszíne a csíkszeredai Székely Károly Szakközépiskola lett. Az oda vezető útra indultunk el ezen a hűvös, szeptember végi reggelen, négyed magunkkal, valamint a kiválasztott tizenöt diákkal. Az utazás a nyolc órát vett igénybe, az időjárás pedig nem nekünk kedvezett, mintha magunkkal vittük volna az esőt, a Beregszásztól egészen a csíkszeredai Jakab Antal Caritasig követett minket. Ez a hegy lábánál álló takaros kis szálló lesz az otthonunk az elkövetkező öt napban.

2024. 09. 30. – A projekt kezdete

Az eső még nem adta fel, amikor elindultunk a projekt első napján, a munkavégzés helyszíne felé. Az iskola festői környezetben található, egy kisebb domb tetején, hegyekkel körülvéve. Az érkezés után nem sokkal újra találkoztunk az itt tanító kollégákkal, valamint az itteni diákokkal, majd elkezdtük a munkát. Bár nem azonnal, a diákok végül elkezdtek keveredni, ismerkedni egymással, a projekt pedig beindult – a csapatokat két részre bontottuk, az egyik csapat szoftveres alapozómunkát végez, a másik a projekt végső produktumának fizikai alapjait építi meg.

Az időjárás miatt a délutáni városnézést csütörtökre halasztottuk.

2024. 10. 01. – Az egyéni gyártás csodái

A projekt második napján a munka folytatódott, 3D modellek gyártásával, valamint nyomtatásával. Az elkészített produktumok a végső termék fizikai testének részei lesznek – alkatrészek, amiket az

AI vezérel majd, valamint vizuális és díszítőelemek, amelyek egyedivé teszik a produktum végső megjelenését.

A napi munka végeztével elkísértük a diákokat a Ride More központba, egy kis csapatépítés és barátkozás céljából. A szabadidőközpontban egy nagy ugrálópálya várta őket, ahol egy órát tölthettek. Amíg együtt mozogtak, mi jobban megismerhettük a kollégáinkat, akikkel közösen dolgozunk ezen a projekten.

2024. 10. 02. – A hely szelleme

A projekt „pihenőnapján” a környék nevezetességeivel ismerkedhettünk meg. Reggel a buszra tereltük hát mindhárom iskola tanulóit, majd elindultunk első állomásunk, a Parádi Sóbánya felé, amely felé közel két órát utaztunk. A legtöbb diák még sosem látott bányát, így az élmény mindenképpen meghatározó volt, főleg hogy az egyik leghíresebb, legnagyobb sóbányával ismerkedhettek meg. Egy órán át járhatták a 120 méter mélyen elhelyezkedő termeket, valamint érdekes információkkal gazdagodhattak a sótüdőbők kialakulásával kapcsolatban.

Miután visszatértünk a felszínre, és meghívtuk a fiatalokat egy kürtőskalácsra, tovább indultunk második és egyben utolsó állomásunkra, a Mini Erdély Parkba, ahol a nevezetes erdélyi várak élethű modelljeit lehet megtekinteni, fénykori állapotukban. A diákok és mi is rengeteg nagyszerű ismerettel gazdagodtunk.

2024. 10. 03. – Az utolsó hajrá

Elérkeztünk a projekthét utolsó munkanapjához: mivel a csapatok előtt hosszú hazaút állt, úgy döntöttünk, hogy a zárást és eredmények bemutatását előrehozzuk egy nappal, így a teljes pénteki napot be lehet áldozni az utazásra. A diákok folytatták a munkát, immár önállóbban dolgoztak, belemerülve a 3D tervezés világába. A nyomtató megállás nélkül dolgozott, létrehozva a tervezett munkadarabok prototípusait, valamint néhány alkatrész esetében a kész produktumot. A munkát ebéd után is folytatták, az utolsó simításokkal.

2024. 10. 04.

A pénteki napunkat a búcsúval és az utazással töltöttük. Az első projekthét eredményesen ért véget, a diákok kapcsolatokat építhettek határon túli társaikkal, valamint megismerhették egy másik ország kultúráját és szokásait. Mi magunk is megtehattük ugyanezt, értékes tapasztalatokat és gyakorlatokat cserélve a kollégákkal. Munkánk folytatódik a debreceni projekthéten!

